

# Thơ

## Bùi Giáng

### Cũng Là Như Thế

Nằm giữa vườn cây nhớ bốn trời  
Ba bề bảy ngõ nhớ muôn nơi  
Tưởng chừng thiên hạ mệnh mông quá  
Mà thơ ta chỉ có vài lời  
Tặng người người có nhận hay không  
Thong dong lá lục hoa hồng  
Trái soài vàng ứng nắng lồng sương mai  
Tôi nằm ở giữa vườn cây  
Tấm lòng men rượu từ nay chịu chừa  
Điên cuồng nhảy múa sớm trưa  
Từ nay chấm dứt - thượng thừa hoàng trang

### Lời Người Điên

Chúng tôi người ngợm vô thường  
Lúc mê man lúc chán chường thể thân  
Các em gắng gổ đôi phần  
Đừng quên uống rượu lần khân sinh bình  
Dịu dàng sống giữa gia đình  
Ngày ngày tháng tháng hậu tình năm năm  
Trái tim nguyệt tỏ đêm rằm  
Máu me mây gió tơ tằm vấn vương  
Ở đời kiệt tặn xấu xương  
Hình hài biến thể thân mừng tượng thân

## Ngày Nay Ngày Mai

Ngày nay ngày mai hay ngày một  
Tôi gặp lại người trong cốt cách phiêu linh  
Ngày xưa tuyết bạch bất bình  
Đã từng vô tận tâm tình đi hoang  
Ngày hôm nay hôm nọ hôm nào  
Người đã kể một lần cho tôi biết  
Niềm đau đớn xót xa như vĩnh quyết  
Niềm điêu linh như vĩnh biệt muôn đời  
Tôi về giữ mộng mù khơi  
Kết thành viễn tượng cho đời chiêm bao

## Cây Cỏ Giây Thì

Em đi cây cỏ giây thì  
Ngày xuân vô lượng cùng đi lên đường  
Trùng lại giây phút phổ phưởng  
Niềm vui quá khứ phi thường hồi sinh

## Bé con ơi

Rong rêu ngày tháng rong chơi  
Tìm xuân tinh thể chốn nơi nào là  
Sưu tầm túy vũ cuồng ca  
Hồn nhiên như thể như là hài nhi?  
Chiêm bao tóc thuận tơ tùy  
Tồn sinh nặng nhọc nhu mỳ ở đâu  
Ngữ ngôn khép kín mặc dầu  
Hùng tâm tim máu óc đầu mở ra  
Dịu dàng cuối lá đầu hoa  
Mười về châu lệ chín sa dòng dòng  
Miêu Cương mặc ngoại hoài mong  
Hồng hoang chیب bệ tấm lòng đầu thai  
Mùa xuân hiện giữa ngàn mai  
Nguyên hình Nữ Chúa trên ngày phù du.

## **Bao giờ**

Bằng bút chì đen  
Tôi chép bài thơ  
Trên tường vôi trắng

Bằng bút chì trắng  
Tôi chép bài thơ  
Trên lá lục hồng

Bằng cục than hồng  
Tôi đốt bài thơ  
Từng phút từng giờ

Tôi cười tôi khóc bằng quơ  
Người nghe người khóc có ngờ chi không.

## **Cỏ Hoa Hồn Du Mục (my favorite)**

Nghe trời đổ lộn nguyên kê  
Tiếng vàng rụng rớt gieo về động xanh  
Gót chân khơi rộng bóng cành  
Nhịp vang đầu núi vọng thành lũy siêu  
Thời gian chắc bước bên chiều  
Khóc sông bến lạ mưa chiều sớm xuân  
Cỏ hoa từ bỏ ruộng đồng  
Hồn du mục cũ xa gần hử em

## Chiều

Em ngó buổi chiều buồn có phải  
Buồn cũng như buồn những buổi chiều xưa  
Tròng con mắt đã mỗi mòn có phải  
Sắc của trời hương của đất lúa thưa

Những nhịp bước bên đường còn dội mãi  
Vang về đâu không vọng lại hồi âm  
Của réo rắt riêng một lần mãi mãi  
Gió phương trời ù mộng giữa hoa tâm

Em hỏi mãi tuy biết lời đáp lại  
Chẳng bao giờ thoả đáng giữa đời cam  
Em ngó mãi những chiều về trở lại  
Mang những gì về trong cõi trăm năm

## Gĩa từ đà lạt

Nói nữa sao em, với lời lỡ dở  
Đường lay lắt chiều bay sương lỗ đổ  
Đứng bên trời em ở lại hôm qua

Ngàn thông ơi ở đó đón bóng tà  
Và giữ lại chuyện đời ta đi mất  
Bước khúc khuỷu truông ngàn khe khóc lóc  
Dặm mơ màng tắm tấp mấy mù khơi

Lùi bay đi để ở lại bên người  
Tơ vãn vít gió mùa mời mọc én  
Tay lầy bầy níu gì xuân bay biển  
Ô thiều quang! làn nước cũ trôi mau

Em đi lên với bắt mấy hương màu  
Miền đất Thượng có mấy bờ hoa mọc  
Xa biệt lắm mưa nguồn trên mái tóc  
Đà mấy lần thổi lạc lệ lúa thưa

Buổi sớm hôm buồn tình tú ai ngửa  
Bàn chân bước với tay buông kể lẽ

Trời với đất để lòng em lạnh thế  
Hoa hương ơi còn điểm lệ bao giờ  
Những ân tình đầu liễu rũ lơ thơ  
Còn hay mất trong trăng mờ khuya khoắt

Người xuống núi mang về đâu có chắc  
Những dịp về còn nữa ở mai sau ?

Dặm hồng vàng ai đứng lại nhìn nhau .

## **Dòng song**

Chiều bên lá lung lay vàng cửa khép  
Bóng trời sa trùn phủ tiếng em cười  
Vườn cỏ lạnh hoa buồn không nói xiết  
Bước chân dừng nghe rã lệ hai nơi

Lời hẹn ước em nghiêng đầu tóc xõa  
Để than van sầu thiên cổ theo nhau  
Hồn tuổi trẻ bay trở về giữa dạ  
Nhờ dung nhan em bất tuyệt xuân đầu

Trời thuở đó ngần nào em khổ sở  
Khóc khi nhìn gió thổi nước sương buông  
Tìm xa vắng bên kia bờ đố vỡ  
Giòng sông em đâu có biết ngọn nguồn .

## **Lời sơn nữ**

Tặng Bùi Vĩnh Phước

Gánh than lên bán chợ Trời  
Thiên Thần xúm hỏi: Em người ở đâu?

Thưa rằng: Em ở rất lâu  
Trần gian dưới đó dãi dầu liên miên  
Bảo rằng: chưa rõ tuổi tên?  
Thưa rằng: tên tuổi là Em đây rồi  
Nghĩa là Sơn Nữ đó thôi  
Hỏi rằng: sao chẳng thấy môi em cười?  
Thưa rằng: cười gượng không vui  
Nên đành mím miệng một đời cho qua  
Hỏi rằng: dưới đó bông hoa  
Nở vào mùa Hạ hay là mùa Xuân?  
Thưa rằng: cái đó em quên  
Vì chưng lo đốt than nên không nhìn  
Hỏi rằng: một chút của tin  
Muốn trao em giữ, em xin thứ gì?  
Thưa rằng: Em chẳng biết chi  
Hỏi rằng: Em thích xiêm y không nào?  
Thưa rằng: Dày mỏng ra sao?  
Bảo rằng: toàn gấm lụa đào nhung hoa  
Thưa rằng: chẳng hợp màu da  
Toàn thân như hột chà là em đen  
Bảo rằng: hãy tắm suối tiên  
Một giờ sau Em sẽ đổi đen ra hồng  
Thưa rằng: Em có tắm chông  
Yêu màu da cũ kiểu ông em về .

## Ly tao

Giờ ngẫu nhĩ như hồng bay em ạ  
Và yêu thương như lá ở bên hoa  
Và luyến ái như tơ vàng bốn ngả  
Bủa vi vu như thoáng mộng la đà

Em đã lại với đời về nắng ấm  
Thăm không gian thương nhớ bóng hình em  
Anh đã đợi chờ em từ lâu lắm  
Ngày đi không để lại lạnh trắng rằm

Anh mơ ước với ngàn xuân mở rộng  
Quên nỗi sa mạc của yêu thương

Chân cứ bước theo nhịp hồn cử động  
Em là em anh đợi khắp nẻo đường

Em có nụ cười buồn buồn môi mọng  
Em có làn mi khép lá cây rung  
Em có đôi mắt như sầu xanh soi bóng  
Hồ gương ơi! sao sáng lục vô chừng!

Con mắt ấy có gieo buồn rớt lệ  
Trên nẻo đường lạnh lẽo lối lang thang  
Môi thắm ấy mấy lần thao thức kể  
Với đèn khuya và võ mộng khôn hàn

Trời đất nhớ lần đầu ... năm trước ...  
Đó một lần đôi mắt đã nhìn lên  
Và trời hiểu ngày sau đôi mắt ngược  
Một lần kia sẽ còn dịp đáp đền

Em ở lại với đời ta em nhé  
Em đừng đi. Cho ta nắm tay em  
Ta muốn nói bằng thơ bay nhẹ nhẹ  
Vào trong mơ em mộng giấc êm đềm

Ta sẽ đặt mười ngón tay lên mắt  
Để nhìn em qua khe hở du dương  
Vòng theo máu hai vòng tay khép chặt  
Ồ thưa em ta thấy mộng không thường

## Mai sau em về

Em về mấy thế kỷ sau  
Nhìn trăng có thấy nguyên màu ấy chẳng  
Ta đi còn gởi đôi giòng  
Lá rơi có dội ở trong sương mù !

Những thương nhớ lạnh bao giờ  
Đường Thu chia ngã chân trời rộng tênh  
Đây phần hoa của thị thành  
Đây hồn thủy thảo khóc tình ngửa ngang  
Cần khôn xưa của riêng chàng  
Xưa đài vũ trụ thiếp mang riêng mình  
Bây giờ đón bước em xinh  
Sầu đau nhan sắc bất bình ra sao ?

## Mái Hiên

Bay về ở chín tầng cao  
con chim giã biệt chào mái hiên  
nước lang thang cháy xà miến  
vòng quanh ngõ nọ mà triền miên chi  
tôi người thủy thủ ra đi  
chân trời thấy nước đợi kỳ lên mây  
sao đêm đổ xuống triều đây  
ai đưa kiếm vút ngang mà hư không

gió theo cánh ngỗng ngang trời  
chớ sương tuyết cũ lại đời phiêu linh  
từ đây ta hẹn với mình  
hồn trong cõi mộng biên đình chưa tan  
đầu hiên cung bậc điêu tàn  
lần kia đổ giậu giọng vàng xô mau  
lạnh lụng dấu bước bờ sau  
mấy đời ly biệt về đau trong mình  
năm sầu sa mạc nín thình  
đi vào giá buốt mông mênh cuối trời .



## Những Nhánh Mai

Những nhành mai sớm sương bên lá  
Những nhành liễu chiều gió bên cây  
Cũng lay lắt bởi đời xuân em ạ  
Thế nên chi anh cũng viết giòng này .

Hồng vàng tụ bữa kia em có thấy  
Nước xuôi giòng là cổ độ nhìn theo  
Tuổi mười sáu bây giờ lên gấp gáp  
Mộng miên man là mây phủ lưng đèo

Buồn phố thị cũng xa bay như gió  
Cộ xe nhiều cũng nháy bóng như hươu  
Bờ cõi dựng xuân xanh em còn đó  
Bến đào nguyên anh khoác áo khinh cừ

Tìm theo dấu chân người xưa tư lự  
Ở bên đường ngóng dõi khách vân bay  
Mờ con mắt một lần lên tiếng thử  
Em ồ em, anh nói một lời này .

## Quanh Co

Quanh co phường phố gọi mình  
Sao ngôn ngữ bỗng tự tình quả nhiên  
Cô đơn chứa đựng đầy miền  
Cảo thơm tiền kiếp quả nhiên bây giờ .

## Rong Chơi

Ngao du tuế nguyệt thập thành

Nắng mưa chìm nổi đã đánh lâm ly  
Hoàng hôn vĩnh dạ thuận tùy  
Bình minh tái tặng nhu mỳ cho em.

## Theo Áng Mây Bay

Tháng năm dòng nước trôi xa  
Người qua, người sẽ đi qua những người  
Tôi qua ... không một hẹn lời  
Hẹn hò chi bấy, bước dờ về đâu ?  
Tặng đời đóa đóa hoa sầu  
Nhớ nhau từ đóa mộng đầu rã đôi  
Giọt nước như giọt mưa rơi  
Mỗi mùa mưa đến tôi ngồi chấp tay  
Mưa về đọng ở hàng mi  
Mắt tôi hồng lệ dựng xây hồng vàng  
Đèo bồng đeo đuổi đa mang  
Đẩy xua u oán, đá vàng hiểu cho  
Đi đi lỡ bước sang đò  
Cuồng ca tuý vũ không dò lênh đênh  
Đi đi suốt kiếp mỗi mềm  
Nhọc nhằn đã lắm còn lênh đênh hoài  
Giọt mưa gõ nhịp dẻo dai  
Hoàng hôn gõ nhánh cửa cài kín bưng  
Đi đi tình mộng vô chừng  
Đằm chiêu vô tận ngại ngùng vỡ toang  
Như tia nắng biếc chiều tàn  
Lửa đời thoi thóp khôn hàn trái tim  
Niềm vui níu nhánh mộng chìm  
Tâm hồn cô độc tâm tình tìm nhau  
Gom từng cơn nắng nhỏ chơi  
Nụ cười hiu hắt phan phơ nổi đời  
Nhánh đời gió lộng trùng khơi  
Nhặt lên thả xuống chiều với vợ bay .

## Vì Bữa Đó

Vì bữa đó cửa buồng em khép kín  
Nên bốn bề tiếng động đã xâm lăng  
Và tràn ngập vào sâu **trong** cung điện  
Đáy linh hồn em rạn vỡ bao phen

Vì bữa đó nhìn nhau hai con mắt  
Giữa bốn bề bóng tối lạnh tro phai  
Nên em muốn bàn tay ta xiết chặt  
Ngón vô ngần đau khổ ở trong tay

Và vuốt ngực **nghe** chừng như lá phổi  
Đã điêu tàn trong lệ đầm liên miên  
Dòng ngơ ngác tự bao giờ đã lỗi  
Trong chờ mong tiếng vọng ở xa miền

Còn lại đó chút gì em có biết  
Có hiểu rồi và đã có nghe ta  
Nói lơ láo một lời khi úp mặt  
Ngón vô ngần đau khổ lúc buông ra .

## Xuân Trang Thu Phượng

Trời cao nguyên lụt tràn đê  
Nguồn trôi nước lũ xuống đê cát xanh

Mùa Xuân hẹn Thu về em trở lại  
Ta nhìn nhau trong bóng nước mơ màng  
Nước chảy mãi bởi vì xuân trở lại  
Với giọng trong em hẹn ở bên đường.

Em sẽ khóc khi nhìn trong khóe mắt  
Thấy một mình người đi lại lang thang  
Còn ghi giữ ân tình trong cỏ nhặt  
Múa vi vu vì hẹn với truông ngàn.

Ta sẽ đợi nghe đời em kể lại  
Thuở xưa **kia** ... bờ nước ấy xưa kia  
Ta sẽ đợi nghe đời em nói mãi  
Bên đời ai vẫn đợi đã chia lià .

Mùa xuân hẹn thu về em trở lại  
Bên đời đi còn giữ mãi hay không  
Giòng bất tuyệt xanh ngần xuân thơ dại  
Sầu hoang vu vĩnh hạ vọng non hồng.

Anh Lừa Bò Vào Đồi Sim Trái Chín

- Ta'c Giả / Nhạc Sĩ : Bùi Giáng

Anh lừa bò vào đồi sim trái chín  
Cho bò ăn cỏ giữa rừng sim  
Anh nhìn lên trời xanh đỏ chín  
Anh ngó bốn bề cây lá gió rung rinh

Anh nằm xuống để nhìn lên cho thỏa  
Anh thấy lòng mở rộng đón trời xanh  
Chim ngậy ngất vào trong đôi mắt lá  
Anh lim dim cho chết lịm hồn mình

Anh quên mất bò đương gặm cỏ  
Anh chỉ nghe tiếng cọ rì rào  
Có hay không ? bò đương gặm đó ?  
Hay là đây tiếng gió thì ào ào ?  
Hay là đây tiếng suối lao xao  
Giữa giòng cỏ xuôi ghềnh chảy xuống ?

Mùi thoang thoang lách lau sương đượm  
Mùi gầy gầy gầy gầy của hương rừng  
Mùi lên men phủ ngập mộng lung  
Không biết nữa mà cần chi biết nữa

Cây lá bốn bên song song từng lứa  
Sánh đôi nhau như ứa lệ ngàn ngàn  
Hạnh phúc trời với đất mang mang  
Vớ bò giữa rừng hoang đương gặm cỏ  
Vớ người ngó ngất ngậy đương nằm đó  
Không biết trời đất có ngó mình không

Vĩnh Trinh - Thạch Bàn 1950

## Bữa Nay Ruộng Nhớ

Ruộng đồng mọc lúa  
Ruộng đồng mọc lúa quanh năm  
Em về đại lộc tôi năm Bình dương  
K ra hai nẻo lộn đưng  
Sầu riêng châu châu một nưng năm xưa

Ruộng đồng không mọc  
Ruộng đồng không mọc lúa mùa  
Từ hôm cánh tring cò lưá tiếng buồn  
đêm nào nhỏ giọt khe mương  
đêm này rớt hột mù sương bậy gi .

Bữa nay ruộng nhớ  
Bữa nay ruộng nhớ lưng tri  
Thông ngàn lũng tạ núi ngòi chiêm bao  
Ra đi mang hận hội nào  
Cổng xô còn vọng điệu chào bay ngang.

## Chiều

Em ngó buổi chiều buồn có phải  
Buồn cũng như buồn những buổi chiều xưa  
Tròng con mắt đã mõi mòn có phải  
Sắc của trời hương của đất lưá thưa

Những nhịp bước bên đường còn dội mãi  
Vang về đâu không vọng lại hồi âm  
Của réo rất riêng một lần mãi mãi  
Gió phươg trời ù mọng giữa hoa tâm

Em hỏi mãi tuy biết lời đáp lại  
Chẳng bao giờ thoả đáng giữa đời cam  
Em ngó mãi những chiều về trở lại  
Mang những gì về trong cõi trăm năm

,

## Dzách

Nỗi buồn nỗi khổ đời xưa  
Nỗi sung sướng đến mót mưa bất ngờ  
Đời xưa đất đá đều đờ dẫn diên  
Đời này đất đá cần khô  
Diên duỗi dọc, diên ngửa nghiêng  
Diên là hạnh phúc thần tiên ở đời  
Diên rồi rồi cuộc hời ôi  
Cũng đành chấm dứt lìa đời hết diên

1996

## Ly Tao II

Bàn chân bước nghe một lần sóng dậy  
Sắc khuynh thành một thuở động binh đao  
Người lên ngựa ngoảnh đầu về có thấy  
Bờ xa bay tuyết bạch phủ sương đào.

Vì mong đợi ngày về xuân hồi hả  
Ở bên màn thỏ lặn bóng ngàn dâu  
Sầu lục thúy sầu thu sen thủy tạ  
Mộng hoa dâu trong nước ngập theo nhau

Vì con mắt một lần kia đã ngó  
Giữa nhân gian bủa dựng một màu trời  
Đài vũ trụ hồn chiêm bao rạn tỏ  
Một nụ cười thế giới sẽ chia đôi

Giòng nước bạc giòng sông trôi theo dãi  
Cuối chân trời hình bóng một chân mây  
Đời xiêu đổ nguồn xưa anh trở lại  
Giữa hư vô em giữ nhé chừng này.

## Ly Tao III

Em đi về như mây núi đầu xuân  
Gió bay qua nước chảy suối vô cùng  
Mừng như thể hôm qua về đồng nội

Buồn bã cũ đã bề bàng bước vội  
Để bây giờ còn một mối riêng tây  
Lời nhân gian không tiếng để phôi bày  
Thu trắng mộng như trang mờ cổ lục  
Mưa vội vã như bình minh thúc giục  
Vào nhớ nhung như vào giữa hội hoa  
Lá xanh xao như cành nhánh gặt gù  
Và thánh thót đến cây già cổ thụ  
Anh lại thấy một trời xưa đã cũ  
Đã đi về cùng với gót chân em  
Đã đi qua cùng với cánh tay mềm  
Anh mở miệng không nói lời nào cả  
Vì bất chợt thấy môi cười em ạ  
Vì vui mừng xa lạ bỗng quen nhau  
Vì vu vơ vui sướng ngộ pha màu  
Cây im cỏ nước cợt cồn đùa cát  
Và vụn vặt rủ rê nhau bát ngát  
Dàn mênh mộng vây bủa gió xa bay  
Anh đến bên em ghé sát mi mày .

Rêu tri phủ xuống hiên xanh  
Một bầy chim én vây thành sang thu  
Sương Hy Lạp phượng lên mù  
Ba mươi thế kỷ cầm dù dưới mưa  
Đầu sông nước gọi cây mùa  
Gốc du sung đẩy sóng đùa phẳng trôi  
Cành nguyên thủy mọc xa tri  
Chùm xuân xanh thổi lại đi lang thang  
Bừng trong môi dựng đoạ trưng  
Tấm nường tử lạc loài nường nấu người  
Một hoàng hôn đợi hai môi  
Một bình minh đón hai đi biệt ly  
Một đêm bếp núc lạ kỳ  
Nghe trong thớ củi mộng gì đi hoang  
Hai tay chấp nối điêu tàn  
Trong mình mấy phó thác vàng son cho  
Li con kỳ chú sang đồ  
Mai sau về giữa cánh so phiêu bông  
Chín phương tri tuyết ra bông  
Trong nguồn thủy thảo đất hồng khai nguyên  
Đầu sơ mộng cuối phi tuyền  
Ngàn năm mai trúc chim chuyễn bữa nay  
Ruộng đồng mọc lúa  
Ruộng đồng không mọc

## Màu Trời Đỏ

Màu trời đỏ bữa nay về trở lại  
Một mùa xưa người nhớ chứ năm kia  
Ngày chạm mắt dưới mùa xuân man dại  
Dịp trùng lai em hẹn với tan lìa

Đường có cỏ có bờ lau rộng có  
Lá cây bay và em có đi qua  
Bàn chân bước lệt buồn em có nhỏ  
Xuống điều tàn em khóc mộng tiêu ma

Nguồn thao thức ta về từ một buổi  
Trời bay mây bốn hướng gió xa mong  
Từng cánh én mang trùng dương về nội  
Đâu rồi em? sóng đục đã theo giòng

Em cho phép ta ngồi đây hỏi lại  
Và gọi về trăng mùa cũ lang thang  
Màu trời đỏ để ngàn sương hốt hải  
Xuống li ti là dựng vội con đường

## Mùa Phượng Cũ

Thiệt thời đời mộng phiêu linh  
Cành sương ngọc thụ tồn sinh cát lằm  
Giấc quày quả lạnh anh trâm  
Bóng đu sung rớt bến trầm luân sâu  
Hoài mong hiu hắt nhịp cầu  
Mà hương quan vắng xa màu mây trôi.

Sim ngàn số lá bông rơi  
Cành Nam ước nguyện sai lời tử sinh  
Gió sương tử tạ biên đình  
Bóng sa hồ khép chặt tình mộng lung  
Rêu tần ngần tuyết in phong  
Sóng phơi trường mộng tử trong dãy nguồn

Rập rờn đầu liễu xanh bông  
Mùa trắng nước đầy xô buồn đi xa  
Trang hồng kim rải ra hoa  
Trở bông mùa phượng cũ đà hồ phai  
Tơ bởi ngọc trắng mắng mai  
Khuyhnh thành sắc nọ đưa vai nghiêng về.



## Mắt buồn

Bỏ trắng gió lại cho đời  
Bỏ ngang ngựa sóng giữa lời hẹn hoa  
Bỏ người yêu, bỏ bóng ma  
Bỏ hình hài của tiên nga trên trời

Bây giờ riêng đối diện tôi  
Còn [hai con](#) mắt khóc người một con

## Một buổi trưa

Một buổi trưa nắng vàng in trên tóc  
Mây trên trời xuống phủ ở trên vai  
Màu phượng cáo pha mờ trên nét ngọc  
Bước ngại ngừng nẻo mộng mấy lần sai.

Em có định sẽ cùng ai kể lễ  
Một nỗi đời hư huyền giữa chiêm bao  
Vùng hiu hắt nguyệt hờn mây nhỏ lệ  
Một mùi hương nồng tụ ở nơi nào

Câu chuyện ấy một lần em đã rõ  
Để bây giờ không thể lại phan phơ  
Đường đi xuống khung trời sương lỗ đố  
Hờn [dung nhan](#) em có sợ bên người?

Con mắt ấy vì sao em khép lại  
Làn mi kia em thử ghé lên nhìn  
Vòng tay đẹp như cành xuân thơ dại  
Ngón la đà sao chẳng chịu đưa [tin](#)

Một buổi trưa nắng vàng in trên tóc  
Lùa chân mây về ở dưới chân trời  
Bước vội vã một lần nghe gót ngọc  
Giẫm trang đời lá rụng uá thu phai.

## Mái Hiên

Bay về ổ chín từng cao  
con chim già biệt chào mái hiên  
nước lang thang cháy xà miềm  
vòng quanh ngõ nọ mà triển miềm chi

tôi người thủy thủ ra đi  
chân trời thấy nước đợi kỳ lên mây  
sao đêm đổ xuống triều đây  
ai đưa kiếm vút ngang mảy hư không

gió theo cánh ngỗng ngang trời  
chớ sương tuyết cũ lại đời phiêu linh  
từ đây ta hẹn với mình  
hồn trong cõi mộng biên đình chưa tan  
đầu hiên cung bậc điêu tàn  
lần kia đổ giậu giọng vàng xô mau  
lạnh lụng dấu bước bờ sau  
mấy đời ly biệt về đau trong mình  
năm sầu sa mạc nín thình  
đi vào giá buốt mông mênh cuối trời

### **Người Con Gái Mặc Quần**

Người con gái hôm nay mặc quần đỏ  
vì hôm qua đã mặc chiếc quần đen  
đen và đỏ là hai màu rồi đó  
cũng như đời, đường hai nẻo xuống lên

Người con gái hôm nay mặc quần trắng  
vì hôm qua đã mặc chiếc quần hồng  
hồng và trắng là hai màu bền lễn  
cũng như núi và rừng đều rất mực chênh vênh

Người con gái hôm nay mặc quần tím  
vì hôm qua đã mặc chiếc quần vàng  
vàng và tím là hai màu mím miệng  
mím môi cười và chúm chím nhe răng

Người con gái hôm nay mặc quần rách  
vì hôm qua đã mặc chiếc quần lành  
lành và rách đều vô cùng trong sạch  
bởi vì là lành rách cũng long lanh

### **Nguyễn Huệ**

Rừng cô tịch ngóng nội đồng trở hoa ...

Người đi vòng chuyển đó  
Núi rừng cây lá vang

Ánh trời trưa rực đỏ  
Ráng chiều thắm pha vàng

Mười vạn quân theo gót  
Tha thiết một niềm tin  
Mây trời cao chót vót  
Giòng nước suối động mình

Bàn chân người đặt xuống  
Bàn chân người bước lên  
Miệng cười trong ý chuộng  
Lời sông núi van xin

Người qua sông Giản Thủy  
Người tới huyện Phú Xuyên  
Hà Hồi chiêm trống giặc  
Ngọc Hồi rợp bóng tinh

Người trở về từ đó  
Với nàng công chúa kia  
Đầu mùa trăng rạng tỏ  
Hoa bướm vội tan lìa

Đời sau thương tiếc mãi  
Tự hỏi vì cố chi ?  
Gián thần nào ám hại  
Hoặc có thể chỉ vì

Ngày băng rừng heo hút  
Muối rừng cắn thịt da  
Sốt rét rừng thiêu đốt  
Nên người vội băng hà ?

Người không thể nấn ná  
Ở thêm một thời gian ?  
Sáu quân nhìn chưa thỏa dạ  
Sông núi phụ muôn vàn

Thôi xin người đừng nức nở  
Nếu sau này đường dang dở  
Những ai về  
Ôm mãi mộng người đi

## **Những Nhánh Mai**

Những nhánh mai sớm sương bên lá  
Những nhánh liễu chiều gió bên cây  
Cũng lay lắt bởi đời xuân em ạ  
Thế nên chi anh cũng viết giòng này .

Hồng vàng tụ bữa kia em có thấy  
Nước xuôi giòng là cổ độ nhìn theo  
Tuổi mười sáu bây giờ lên gấp gày  
Mộng miên man là mây phủ lưng đèo

Buồn phố thị cũng xa bay như gió  
Cộ xe nhiều cũng nhảy bổng như hươu  
Bờ cõi dựng xuân xanh em còn đó  
Bến đào nguyên anh khoác áo khinh cừu

Tìm theo dấu chân người xưa tư lự  
Ở bên đường ngóng dõi khách vân bay  
Mờ con mắt một lần lên tiếng thử  
Em ồ em, anh nói một lời này .

## Oà Các Em

Nói thật đúng? từ biển dâu khép mở  
Thật rõ ra, anh đã biết từ đầu  
Từ xa lắm đầu tiên anh đã rõ  
Rằng các em là tuyệt thể hương màu

Anh đã gặp các em từ vĩnh viễn  
Của tương lai tận tuyệt tới bây giờ  
Em đã định từ tâm can tương niệm  
Tìm tới anh chất vấn một vần thơ

Anh định nói rằng ấy là vô ích  
Thơ thiên thần là tâm niệm tóc tơ  
Em cười rộ : "- Anh ba rơi số dzách  
Anh tận cùng là ba trợn trơ trơ"

Anh xấu hổ hỏi rằng: "em nói thật?  
Hay giỡn chơi ? Anh hổ thẹn bất ngờ  
Từ quá vãng xa xưa những chồng chất  
Tấp nập về trên tại thể bơ vơ

Em mở miệng nhe răng cười nảo nuột  
Anh nhìn em như nhìn thấy đất trời  
Em đẹp đẽ như tuyết băng trắng muốt  
Anh nhìn em như tinh thể tuyết vời

Anh gạ gẫm: "Em cho anh hôn chút  
Bởi từ xưa anh rất mực bơ vơ"  
Em đáp lại: "Chỉ cho hôn nửa phút

Còn nửa kia còn lại cho ông trời"

- Vì khởi thủy tới vô chung vô thủy  
Người tình em là rất mực ông giờ  
Ông trời ấy bây giờ say lúy túy  
Mà yêu em vẫn vĩnh viễn ông giờ"

## Sầu Riêng Châu Châu

Sầu riêng châu châu năm xưa  
Em về với ruộng cà bừa đã xong  
Em về rìc cỏ vào trong  
Vui về với hội trở đồng đồng xanh  
Sầu riêng gác bỏ sau ghềnh  
Năm xưa châu châu mang tên chuồn chuồn.

## Tóc Bạc Thưa Rằng

Một bữa trăng sao  
Xuống rừng rú dại  
Một bữa trời trăng  
Buồn không thể nói

Cầm gương lên hỏi  
Tóc bạc thưa rằng  
Trời đất cách ngăn  
Đừng mê con gái

Bực quá liền quăng  
Tấm gương xuống đất  
Vẫn nghe mãi rằng  
- Đó là sự thật!

## Theo Áng Mây Bay

Tháng năm dòng nước trôi xa  
Người qua, người sẽ đi qua những người  
Tôi qua ... không một hẹn lời  
Hẹn hò chi bấy, bước dời về đâu ?  
Tặng đời đóa đóa hoa sầu  
Nhớ nhau từ đóa mộng đầu rã đôi

Giọt nước như giọt mưa rơi  
Mỗi mùa mưa đến tôi ngồi chấp tay  
Mưa về đọng ở hàng mi  
Mắt tôi hồng lệ dựng xây hồng vàng  
Đèo bông đeo đuổi đa mang  
Đầy xưa u oán, đá vàng hiểu cho  
Đi đi lữ bước sang đò  
Cuồng ca tuý vũ không dò lênh đênh  
Đi đi suốt kiếp mỗi mề  
Nhọc nhằn đã lắm còn lênh đênh hoài  
Giọt mưa gõ nhịp dẻo dai  
Hoàng hôn gõ nhánh cửa cài kín bưng  
Đi đi tình mộng vô chừng  
Đăm chiêu vô tận ngại ngừng vỡ toang  
Như tia nắng biếc chiều tàn  
Lửa đời thoi thóp khôn hàn trái tim  
Niềm vui níu nhánh mộng chìm  
Tâm hồn cô độc tâm tình tìm nhau  
Gom từng cơn nắng nhỏ chơi  
Nụ cười hiu hắt phành phỡn nỗi đời  
Nhánh đời gió lộng trùng khơi  
Nhặt lên thả xuống chiều vời vợi bay  
BÙI GIÁNG

## Ông Điên

Ông điên từ bữa hôm qua  
Tới hôm nay nữa gọi là ba hôm  
Thanh thiên về dự hội đàm  
Thành thân thiên hạ muôn vàn mai sau

\* \* \*

Ông điên từ một lần đầu  
Tới lần đuôi đứt ruột rầu rĩ đau  
Tuyệt mù biển cạn sông sâu  
Bụi hồng tản mát trước sau bây giờ

1996

Nguồn: <http://diendan.bepxinh.net/showthread.php?t=2918>